

„ Prošel branou a uviděl zahradu. Přestal se bát. Cesta vedla instinktivně k místu, jež spojuje život se smrtí. Cítil volnost a pokoru.“

Jsou místa, jež nelze nikam zařadit. Spojují v nás realitu s mysticitou, prohlubují vnímání o další rozměr, čímž dávají člověku možnost pochopit.

Realizace nového hřbitova v Mladé Boleslavi se pro mne stala výzvou, neboť hřbitov a smuteční síň mají pro člověka význam daleko hlubší, než jako stavby ač dokonalé a estetické. Dochází zde ke kontaktu reality s hlubokým duchovnem a každý detail zde má svůj význam.

Hřbitov je jako zahrada, jež skýtá bezpečí a klid. Hřbitov je místo, kde dochází k vyrovnávání se se smrtí, ale i místo vzpomínání na život. Měl by tedy navozovat pocit uvolnění a prostoru, zachovávat rovnováhu mezi člověkem, krajinou a stavbou. Zdůraznit přirozenost vody, země, louky.